

11. februar 2021

Forslag

til

Lov om ændring af lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner

(Uddannelsesfilialer)

§ 1

I lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner, jf. lovbekendtgørelse nr. 173 af 2. marts 2018, som ændret ved lov nr. 1715 af 30. november 2020, foretages følgende ændring:

1. I § 20 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Ministeren kan fastsætte særlige regler for prækvalifikation, herunder særlige kriterier for prækvalifikation, af en uddannelsesinstitutioners udbud af en allerede godkendt uddannelse eller et allerede godkendt uddannelsesudbud, som helt eller delvist henlægges til en anden fysisk lokalitet end det sted, hvor den allerede godkendte uddannelse eller det allerede godkendte uddannelsesudbud i forvejen udbydes (uddannelsesfilial).

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2021.

1. Indledning

Alle skal have gode uddannelsesmuligheder, uanset hvor i landet de bor, og der skal være en bedre geografisk spredning af videregående uddannelser, ikke mindst velfærdsuddannelserne.

Derfor skal der være bedre og mere fleksible muligheder for at etablere uddannelsesudbud uden for de største uddannelsesbyer, hvilket vil give bedre muligheder for at gennemføre en videregående uddannelse inden for en rimelig transportafstand og med lokal forankring. Det gælder ikke mindst store velfærdsuddannelser, f.eks. uddannelserne til lærer, sygeplejerske og pædagog.

Erhvervsakademier, professionshøjskoler og maritime uddannelsesinstitutioner har som en forsøgsordning fra 2017 og frem til 2021 haft mulighed for at etablere såkaldte uddannelsesstationer, som giver studerende mulighed for at gennemføre en del af uddannelsen i en anden by, end dér hvor uddannelsen normalt udbydes.

Dette lovforslag har til formål at give alle uddannelsesinstitutioner på Uddannelses- og Forskningsministeriets område mulighed for at oprette uddannelsesfilialer som en ny fleksibel udbudsform, der skal afløse den hidtidige forsøgsordning med uddannelsesstationer.

Muligheden skal omfatte både tidligere uddannelsesstationer og uddannelser, som ikke tidligere har været en uddannelsesstation.

Der lægges med forslaget op til, at uddannelsesfilialer skal være en fleksibel mulighed for i praksis at afsøge, om det med opbakning fra relevante lokale aktører er muligt at etablere et bæredygtigt uddannelsesudbud.

Ordningen skal være fleksibel, så uddannelsesinstitutionen frit kan tilrettelægge, hvor meget undervisning der skal gennemføres ved uddannelsesfilialen, på en anden campus eller fleksibelt på anden vis.

Muligheden foreslås etableret ved en ændring af lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner, der giver uddannelses- og forskningsministeren bemyndigelse til at fastsætte særlige regler for prækvalifikation og godkendelse af uddannelsesfilialer.

2. Lovforslagets hovedpunkt

2.1. Uddannelsesudbud i hele landet

2.1.1. Gældende ret

Lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner gælder for akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner under Uddannelses- og Forskningsministeriet og for akkreditering af disse uddannelsesinstitutioners uddannelser. Der henvises til § 1, stk. 1, i lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner, jf. lovbekendtgørelse nr. 173 af 2. marts 2018.

Med loven ændredes akkrediteringssystemet for de videregående uddannelser på Uddannelses- og Forskningsministeriets og Kulturministeriets områder, så det baseres på institutionsakkreditering i stedet for uddannelsesakkreditering. Der henvises til Folketingstidende A, L 137 som fremsat, side 8.

For at sikre en overordnet balance i den samlede udvikling af de videregående uddannelser, herunder at der ikke sker overudvikling af nogen uddannelsestyper eller fagområder eller opstår en skæv geografisk spredning af uddannelsesuddannelserne, er der krav om prækvalifikation af nye uddannelser og udbud. Prækvalifikationen skal sikre, at udviklingen inden for de videregående uddannelser er hensigtsmæssig set i et samfundsøkonomisk og uddannelsespolitisk perspektiv. Der henvises til Folketingstidende A, L 137 som fremsat, side 11.

Kapitel 4 i lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner omhandler prækvalifikation og godkendelse af nye uddannelser og uddannelsesudbud.

Efter lovens § 18, stk. 1, skal nye uddannelser og uddannelsesudbud prækvalificeres af uddannelses- og forskningsministeren før oprettelsen. Prækvalifikationen er en vurdering af, om den nye uddannelse eller det nye uddannelsesudbud er samfundsøkonomisk og uddannelsespolitisk hensigtsmæssigt og i øvrigt opfylder lovgivningsmæssige krav. Ministeren kan indhente supplerende faglig rådgivning til brug for prækvalifikationen, jf. § 18, stk. 2.

Uddannelses- og forskningsministeren fastsætter regler for prækvalifikationen, herunder kriterier for prækvalifikation, regler for det rådgivende udvalg for vurdering af udbud af videregående uddannelsers arbejde og krav til, hvilke oplysninger uddannelsesinstitutionen skal afgive til brug for prækvalifikation. Der henvises til lovens § 20.

Med bestemmelsen skal uddannelses- og forskningsministeren fastsætte kriterier for prækvalifikation samt nærmere regler om ansøgning, herunder bl.a. ansøgningsfrister, ansøgningsprocedure og krav til redegørelse og anden dokumentation, som skal understøtte ansøgningen, samt hvilke oplysninger uddannelsesinstitutionerne skal afgive til brug for ministerens godkendelse af nye uddannelser og uddannelsesudbud. Der henvises til bemærkningerne til § 20, jf. Folketingstidende A, L 137 som fremsat, side 21-22.

Efter § 21, stk. 1, træffer uddannelses- og forskningsministeren afgørelse om godkendelse af en ny uddannelse eller et nyt uddannelsesudbud på baggrund af prækvalifikationen, jf. dog § 18, stk. 3.

For uddannelsesinstitutioner, der har påbegyndt en institutionsakkreditering, sker godkendelsen under forudsætning af en efterfølgende positiv institutionsakkreditering eller en efterfølgende betinget positiv institutionsakkreditering samt en uddannelsesakkreditering. Uddannelsesinstitutionen kan anmode ministeren om, at godkendelsen sker på betingelse af en positiv uddannelsesakkreditering i stedet for en positiv institutionsakkreditering. Der henvises til lovens § 21, stk. 2.

Har uddannelsesinstitutionen alene opnået en betinget institutionsakkreditering, sker godkendelsen under forudsætning af, at uddannelsen eller uddannelsesudbuddet efterfølgende opnår en positiv uddannelsesakkreditering efter lovens § 14, hvilket følger af lovens § 21, stk. 3. Efter lovens § 21, stk. 4, fastsætter ministeren regler for godkendelsen.

Der er fastsat nærmere regler om akkreditering og prækvalifikation m.v. i bekendtgørelse nr. 853 af 12. august 2019 om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner og godkendelse af videregående uddannelser.

Erhvervsakademier, professionshøjskoler og maritime uddannelsesinstitutioner har som en forsøgsordning siden 2017 og foreløbigt frem til 2021 mulighed for at etablere såkaldte uddannelsesstationer, som giver studerende mulighed for at gennemføre en del af uddannelsen i en anden by, end der hvor uddannelsen normalt udbydes.

2.1.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Der skal være bedre og mere fleksible muligheder for at etablere uddannelsesudbud uden for de største uddannelsesbyer. Herunder skal der være bedre muligheder for, at en uddannelsesinstitution udbud af en allerede godkendt uddannelse eller af et allerede godkendt uddannelsesudbud kan henlægges helt eller delvist til en anden fysisk lokalitet end det sted, hvor uddannelsen eller uddannelsesudbuddet i forvejen udbydes.

Mulighederne skal omfatte både de uddannelsesinstitutioner, der var omfattet af forsøgsordningen om uddannelsesstationer, dvs. professionshøjskoler, erhvervsakademier og maritime uddannelsesinstitutioner, samt universiteter og kunstneriske uddannelsesinstitutioner på Uddannelses- og Forskningsministeriets område.

Bedre og mere fleksible muligheder for at etablere uddannelsesudbud uden for de største uddannelsesbyer vil også give bedre muligheder for at gennemføre en videregående uddannelse inden for en rimelig transportafstand. Det gælder ikke mindst store velfærdsuddannelser, f.eks. uddannelserne til lærer, sygeplejerske og pædagog.

Derfor skal det være muligt, at en uddannelsesinstitution helt eller delvist henlægger udbud af en allerede godkendt uddannelse eller et allerede godkendt uddannelsesudbud til en anden fysisk lokalitet end det sted, hvor den allerede godkendte uddannelse eller det allerede godkendte uddannelsesudbud i forvejen udbydes.

Dette må dog ikke føre til, at der eksempelvis sker en overudvikling af visse uddannelses typer eller fagområder, eller at der opstår en skæv geografisk spredning af uddannelsesuddbuddene. Derfor skal det fortsat vurderes, om nye uddannelser eller nye uddannelsesudbud er samfundsøkonomisk og uddannelsespolitisk hensigtsmæssige og i øvrigt opfylder lovgivningsmæssige krav.

På denne baggrund foreslås det med dette lovforslags § 1, nr. 1, at der indsættes en bemyndigelse i et nyt stk. 2 i § 20 i lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner.

Efter den foreslåede bestemmelse kan uddannelses- og forskningsministeren fastsætte særlige regler for prækvalifikation, herunder særlige kriterier for prækvalifikation, af en uddannelsesinstitutionens udbud af en allerede godkendt uddannelse eller et allerede godkendt uddannelsesudbud, som helt eller delvist henlægges til en anden fysisk lokalitet end det sted, hvor den allerede godkendte uddannelse eller det allerede godkendte uddannelsesudbud i forvejen udbydes.

Denne form for uddannelsesudbud betegnes en uddannelsesfilial.

Det er samlet set hensigten at bemyndige uddannelses- og forskningsministeren til at fastsætte regler, der indebærer, at der skal være enklere og mere fleksible rammer for etableringen af uddannelsesfilialer i forhold til ordinære uddannelser og uddannelsesudbud – og det skal være mere enkelt og fleksibelt, hvis udbuddet ikke er bæredygtigt og derfor må lukke.

Det er hensigten at fastsætte nærmere regler om, at etablering af en uddannelsesfilial forudsætter, at uddannelsesinstitutionen har mindst ét ordinært udbud af uddannelsen, og at uddannelsesinstitutionen eller det ordinære udbud af uddannelsen er positivt akkrediteret.

Det er endvidere hensigten at fastsætte nærmere regler, der indebærer, at udbud ved uddannelsesfilialer skal prækvalificeres og godkendes af uddannelses- og forskningsministeren før oprettelse. Der vil herunder blive fastsat nærmere regler om særlige kriterier for prækvalifikation af uddannelsesfilialer.

Da uddannelsesfilialen baserer sig på allerede godkendte udbud, vil krav om dokumentation til den ansøgende uddannelsesinstitution – sammenlignet med ansøgning om prækvalifikation af en ny uddannelse eller et nyt uddannelsesudbud – være mindre.

Det er således hensigten at fastsætte regler om, at uddannelsesinstitutionen skal sandsynliggøre, at den nye uddannelsesfilial har potentiale for at blive bæredygtig, f.eks. som følge af en særlig profil eller via samarbejdsaftaler med kommuner eller lokale virksomheder om f.eks. praktikpladser eller lokale fællesskaber. Det er endvidere hensigten at fastlægge, at den ansøgende uddannelsesinstitution skal

gennemføre en høring af uddannelsesinstitutioner med lignende uddannelsesudbud i samme del af landet for at undgå uhensigtsmæssig konkurrence mellem uddannelsesinstitutioner om studerende.

I modsætning til ordningen om uddannelsesstationer, jf. pkt. 2.1.1, er den foreslåede ordning om uddannelsesfilialer ikke et udtryk for en forsøgsordning. Det er dog ikke hensigten, at en uddannelse eller et uddannelsesudbud skal kunne bevare en status som uddannelsesfilial i en ikke nærmere afgrænset årrække.

Den foreslåede ordning om uddannelsesfilialer vil give uddannelsesinstitutioner en fleksibel mulighed for at afsøge i praksis, om det med opbakning fra relevante lokale aktører er muligt at etablere et bæredygtigt uddannelsesudbud. På den baggrund vil der kunne fastsættes nærmere regler om, at prækvalifikation og godkendelse som uddannelsesfilial er tidsbegrænset til en nærmere fastsat årrække. Der vil også kunne fastsættes regler om, at godkendelsen som uddannelsesfilial kan forlænges for yderligere en årrække efter udløbet af den første godkendelsesperiode.

Det indebærer, at uddannelsesinstitutionen dermed – senest når den maksimale tidsramme udløber – skal tage stilling til, om uddannelsesfilialen fremover skal fortsætte som et ordinært uddannelsesudbud, eller om den skal afvikles.

Hvis uddannelsesinstitutionen ønsker, at en uddannelsesfilial fortsætter som et ordinært uddannelsesudbud, skal institutionen ansøge om prækvalifikation efter de almindelige regler herom i lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner, hvorefter uddannelses- og forskningsministeren på baggrund af prækvalifikation træffer afgørelse om godkendelse af udbuddet som et ordinært uddannelsesudbud, jf. herved lovens § 21, stk. 1 (som beskrevet i pkt. 2.1.1).

Der skal være en bedre geografisk spredning af videregående uddannelser, og der skal være bedre og mere fleksible muligheder for at etablere uddannelsesudbud uden for de største uddannelsesbyer. Det er derfor umiddelbart hensigten med den foreslåede bemyndigelse i § 20, stk. 2, at fastsætte regler om, at uddannelsesfilialer kun kan etableres uden for de fire store uddannelsesbyer, dvs. København (forstået som de storkøbenhavnske kommuner), Aarhus, Odense og Aalborg. På baggrund af erfaringerne med ordningen vil der dog – på lidt længere sigt – kunne fastsættes andre regler, der medfører, at ordningen udvides geografisk, hvis erfaringerne understøtter, at det er hensigtsmæssigt.

Som beskrevet ovenfor er en uddannelsesfilial en uddannelsesinstitutionens udbud af en allerede godkendt uddannelse eller et allerede godkendt uddannelsesudbud, som helt eller delvist henlægges til en anden fysisk lokalitet end det sted, hvor den allerede godkendte uddannelse eller det allerede godkendte uddannelsesudbud i forvejen udbydes.

En uddannelsesfilial kan dermed ikke i enhver sammenhæng sidestilles med et egentligt uddannelsessted, og det er derfor heller ikke hensigten, at uddannelsesfilialer i alle tilfælde skal være omfattet af gældende regler om et uddannelsessted eller om uddannelsessteder, med mindre der positivt er taget stilling til dette. Det vil også gælde for afvikling af uddannelsesfilialer, der – sammenlignet med ordinære udbud på uddannelsessteder – skal kunne ske mere enkelt, hvis en filial viser sig ikke at være bæredygtig, f.eks. på grund af for lavt optag af studerende.

Som en konsekvens af det foreslåede er det hensigten at foretage en række ændringer i bekendtgørelse nr. 853 af 12. august 2019 om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner og godkendelse af videregående uddannelser, der afspejler den foreslåede ordning.

3. Regionale konsekvenser, herunder for landdistrikter

Lovforslaget kan have positive regionale og landdistriktsrelaterede konsekvenser. Den foreslåede ændring af lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner har til formål at give bedre og mere fleksible

muligheder for at etablere uddannelsesudbud uden for de største uddannelsesbyer, således at flere uddannelsessøgende får mulighed for at gennemføre en videregående uddannelse inden for en rimelig transportafstand. Det må i givet fald forventes, at lovændringen vil medføre positive konsekvenser for landdistrikterne.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget har ikke økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Lovforslaget har positive implementeringskonsekvenser for det offentlige, idet der med lovforslaget vil blive fastsat regler, der har til formål at gøre det mere enkelt at oprette uddannelsesudbud uden for de største uddannelsesbyer og uden for de videregående uddannelsesinstitutioners ordinære udbudssteder.

Lovforslaget har ingen økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for kommuner og regioner.

Lovforslaget følger i relevant omfang principperne for digitaliseringsklar lovgivning.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. Klima- og miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klima- og miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 4. januar 2021 til den 1. februar 2021 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Akademikerne, Ankestyrelsen, Akkrediteringsrådet, Arkitektskolen Aarhus, Copenhagen Business School, Danmarks Akkrediteringsinstitution, Danmarks Forsknings- og Innovationspolitiske Råd, Danmarks Medie- og Journalisthøjskole, Danmarks Private Skoler – grundskoler og gymnasier, Danmarks Statistik, Danmarks Tekniske Universitet, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Magisterforening, Danske Erhvervsakademier, Danske Erhvervsskoler og Gymnasier – Bestyrelserne, Danske Erhvervsskoler og Gymnasier – lederne, Danske Forlag, Danske Gymnasier, Danske HF & VUC, Danske Landbrugsskoler, Danske Professionshøjskoler, Danske Rederier, Danske Regioner, Danske Revisorer, Danske Revisorer – FSR, Danske SOSU-skoler, Danske SOSU-skoler-Bestyrelserne, Danske Studerendes Fællesråd, Danske Universiteter, Datatilsynet, Designskolen Kolding, Det Kongelige Danske Kunstakademis Skoler for Arkitektur, Design og Konservering, DI, Djøf, Erhvervsakademi Kolding, Erhvervsakademi Midt-Vest, Erhvervsakademi Zealand, Erhvervsakademi Syd-Vest, Erhvervsakademi Aarhus, Erhvervsakademi Copenhagen Business Academy, Erhvervsakademi Dania, EVA-Danmarks Evalueringsinstitut, Fagligt Fælles Forbund – 3F, FGU Danmark, FH-Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Finanstilsynet, Fredericia Maskinmesterskole, Gymnasiernes Bestyrelsesforening, HK/Stat, Ingeniørforeningen, IDA, IT-Universitetet i København, KL, Københavns Erhvervsakademi, Københavns Maskinmesterskole, Københavns Professionshøjskole, Københavns Universitet, Marstal Navigationsskole, MARTEC, OpenDenmark, Professionshøjskolen Absalon, Rektorkollegiet for de kunstneriske og kulturelle uddannelser, Rektorkollegiet for de maritime uddannelser, Rigsrevisionen, Roskilde Universitet, Rådet for

Erhvervsakademiuddannelser og Professionsbacheloruddannelser, Rådet for de grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser, Rådet for Voksen og Efteruddannelse, SIMAC, Skagen Skipperskole, Skoleskibet Georg Stage, Svendborg Søfartsskole, Syddansk Universitet, Teknisk Landsforbund, University College Lillebælt, University College Nordjylland, University College Syddanmark, VIA University College, VUC Bestyrelsesforeningen, Aalborg Universitet, Århus Maskinmesterskole og Aarhus Universitet.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør "Ingen")	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør "Ingen")
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Positive konsekvenser, jf. ovenfor
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klima- og miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering / Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner gælder for akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner under Uddannelses- og Forskningsministeriet og for akkreditering af disse uddannelsesinstitutioners uddannelser. Der henvises til § 1, stk. 1, i lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner, jf. lovbekendtgørelse nr. 173 af 2. marts 2018.

Efter lovens § 18, stk. 1, skal nye uddannelser og uddannelsesudbud prækvalificeres af uddannelses- og forskningsministeren før oprettelsen. Prækvalifikationen er en vurdering af, om den nye uddannelse eller det nye uddannelsesudbud er samfundsøkonomisk og uddannelsespolitisk hensigtsmæssigt og i øvrigt opfylder lovgivningsmæssige krav.

Uddannelses- og forskningsministeren fastsætter regler for prækvalifikationen, herunder kriterier for prækvalifikation, regler for det rådgivende udvalg for vurdering af udbud af videregående uddannelsers arbejde og krav til, hvilke oplysninger uddannelsesinstitutionen skal afgive til brug for prækvalifikation. Der henvises til lovens § 20, stk. 1.

Efter § 21, stk. 1, træffer uddannelses- og forskningsministeren afgørelse om godkendelse af en ny uddannelse eller et nyt uddannelsesudbud på baggrund af prækvalifikationen, jf. dog § 18, stk. 3.

Med det foreslåede § 20, stk. 2, jf. dette lovforslags § 1, nr. 1, bemyndiges ministeren til at fastsætte særlige regler for prækvalifikation, herunder særlige kriterier for prækvalifikation, af en uddannelsesinstitutionens udbud af en allerede godkendt uddannelse eller et allerede godkendt uddannelsesudbud, som helt eller delvist henlægges til en anden fysisk lokalitet end det sted, hvor den allerede godkendte uddannelse eller det allerede godkendte uddannelsesudbud i forvejen udbydes. Dette betegnes en uddannelsesfilial.

Det er hensigten at fastsætte nærmere regler om, at etablering af en uddannelsesfilial forudsætter, at uddannelsesinstitutionen har mindst ét ordinært udbud af uddannelsen, og at uddannelsesinstitutionen eller det ordinære udbud af uddannelsen er positivt akkrediteret.

Det er endvidere hensigten at fastsætte nærmere regler, der indebærer, at udbud ved uddannelsesfilialer skal prækvalificeres og godkendes af uddannelses- og forskningsministeren før oprettelse. Der vil herunder blive fastsat nærmere regler om særlige kriterier for prækvalifikation af uddannelsesfilialer.

Da uddannelsesfilialen baserer sig på allerede godkendte udbud, vil krav om dokumentation til den ansøgende uddannelsesinstitution – sammenlignet med ansøgning om prækvalifikation af en ny uddannelse eller et nyt uddannelsesudbud – være mindre. Der vil herunder være fokus på dokumenteret lokal involvering, herunder dokumenterede tilsagn vedrørende praktikpladser (for uddannelser, der indeholder praktik).

Det er hensigten at fastsætte regler om, at uddannelsesinstitutionen skal sandsynliggøre, at den nye uddannelsesfilial har potentiale for at blive bæredygtig, f.eks. som følge af en særlig profil eller via samarbejdsaftaler med kommuner eller lokale virksomheder om f.eks. praktikpladser eller lokale fællesskaber. Det er endvidere hensigten at fastlægge, at den ansøgende uddannelsesinstitution skal gennemføre en høring af uddannelsesinstitutioner med lignende uddannelsesudbud i samme del af landet for at undgå uhensigtsmæssig konkurrence mellem uddannelsesinstitutioner om studerende.

Det vil også kunne fastsættes nærmere regler om, at prækvalifikation og godkendelse som uddannelsesfilial er tidsbegrænset til en nærmere fastsat årrække, og om at godkendelsen som uddannelsesfilial kan forlænges for yderligere en årrække efter udløbet af den første godkendelsesperiode. Uddannelsesinstitutionen skal dermed – senest når den maksimale tidsramme udløber – tage stilling til, om uddannelsesfilialen fremover skal fortsætte som et ordinært uddannelsesudbud, eller om uddannelsesfilialen skal afvikles.

Hvis uddannelsesinstitutionen ønsker, at en uddannelsesfilial – inden for den maksimale tidsramme herfor – fortsætter som et ordinært uddannelsesudbud, skal institutionen ansøge om prækvalifikation efter de almindelige regler herom i lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner, hvorefter uddannelses- og forskningsministeren på baggrund af prækvalifikation træffer afgørelse om godkendelse af udbuddet som et ordinært uddannelsesudbud, jf. herved lovens § 21, stk. 1 (som beskrevet i pkt. 2.1.1).

Uddannelsesfilialer kan etableres uden for de fire store uddannelsesbyer, dvs. København (forstået som de storkøbenhavnske kommuner), Aarhus, Odense og Aalborg. Hvis erfaringerne understøtter dette, vil der på lidt længere sigt kunne fastsættes regler, der geografisk udvider ordningen.

Navnlig fordi uddannelsesudbud ved en uddannelsesfilial godkendes for en nærmere afgrænset periode, før der skal tages stilling til, om udbuddet skal afvikles eller fortsætte som et ordinært uddannelsesudbud, kan et sådant udbud ikke sidestilles med et egentligt uddannelsessted. Det er derfor heller ikke hensigten, at uddannelsesfilialer i alle tilfælde skal være omfattet af gældende regler om et uddannelsessted eller om uddannelsessteder, med mindre der positivt er taget stilling til dette. Det vil også gælde for afvikling af uddannelsesfilialer, der – sammenlignet med ordinære udbud på uddannelsessteder – skal kunne ske mere enkelt, hvis en filial viser sig ikke at være bæredygtig, f.eks. på grund af for lavt optag af studerende.

Det indebærer bl.a., at en professionshøjskole – for så vidt angår professionshøjskolens udbud af uddannelsesfilialer – ikke vil være omfattet af bestemmelsen i § 29, stk. 1, i lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 779 af 8. august 2019, om at indhente en udtalelse fra regionsrådet, forinden bestyrelsen træffer beslutning om at nedlægge et uddannelsessted. En professionshøjskole vil heller ikke være omfattet af bestemmelsen i § 29, stk. 2, om uddannelses- og forskningsministerens mulighed for uanset regionsrådets udtalelse at pålægge bestyrelsen at undlade at nedlægge et uddannelsessted, hvis der efter ministerens skøn stadig er behov for uddannelsesstedet.

En uddannelsesinstitution kan selv beslutte, hvilke dele af en uddannelse der gennemføres på en uddannelsesfilial, hvilke dele der gennemføres på en andet campus, og hvilke dele der gennemføres fleksibelt på anden vis.

I modsætning til forsøgsordningen om uddannelsesstationer vil studerende blive optaget på uddannelsen og på uddannelsesfilialen. Uddannelsesinstitutioner, der udbyder uddannelser som uddannelsesfilialer, skal orientere ansøgerne om uddannelsens tilrettelæggelse, filialens geografiske placering og om de vilkår, der gælder for uddannelsen, herunder at undervisningsaktivitet kan blive henlagt til hovedudbuddet i det tilfælde, at uddannelsesfilialen nedlægges.

Som en konsekvens af det foreslåede er det hensigten at foretage en række ændringer i bekendtgørelse nr. 853 af 12. august 2019 om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner og godkendelse af videregående uddannelser, der afspejler den foreslåede ordning.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 2.1.

Til § 2

Det foreslås med stk. 1, at loven træder i kraft den 1. juli 2021.

Lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner, der ændres med dette lovforslag, gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. lovens § 33. Derfor skal denne lov heller ikke gælde for Færøerne og Grønland.

UDKAST

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 20. Uddannelses- og forskningsministeren fastsætter regler for prækvalifikationen, herunder kriterier for prækvalifikation, regler for det rådgivende udvalg for vurdering af udbud af videregående uddannelsers arbejde og krav til, hvilke oplysninger uddannelsesinstitutionen skal afgive til brug for prækvalifikation.

1. I § 20 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Ministeren kan fastsætte særlige regler for prækvalifikation, herunder særlige kriterier for prækvalifikation, af en uddannelsesinstitutionens udbud af en allerede godkendt uddannelse eller et allerede godkendt uddannelsesudbud, som helt eller delvist henlægges til en anden fysisk lokalitet end det sted, hvor den allerede godkendte uddannelse eller det allerede godkendte uddannelsesudbud i forvejen udbydes (uddannelsesfilial).